

samlingen eller et udvalg af denne undtagen ved en ændring af pagten.

Heroverfor erkendtes det af delegerede for de lande, der støttede resolutionen, at hovedansvaret for opretholdelsen af fred og sikkerhed ligger hos sikkerhedsrådet. Plenarforsamlingen kunne imidlertid ikke anses for afskåret fra at tage sikkerhedsspørgsmål op til behandling, såfremt rådets virksomhed lammedes af et veto. Koreakonflikten havde vist nytten af et sådant initiativ fra plenarforsamlingens side i en situation, hvor sikkerhedsrådet var ude af stand til at handle. Det var imidlertid ikke sikkert, at en sådan improviseret modstand mod aggression ville lykkes næste gang, og dette var baggrunden for udvalgets oprettelse og for dets arbejde, som også ville være af værdi for sikkerhedsrådet.

Et særstandpunkt indtoges af Indien og Indonesien, der mente, at FN havde grebet opgaven forkert an ved i stedet for at lægge hovedvægten på, hvorledes konfliktsituationer kan hindres i at opstå eller i påkommende tilfælde kan bilægges ad fredelig vej, havde koncentreret sig om, hvilke tvangsmidler der kan bringes i anvendelse overfor en fredbryder.

På 1. udvalgs indstilling vedtoges resolutionen af plenarforsamlingen den 13. marts. Begge steder stemte kun østblokken imod, medens Indien og Indonesien afholdt sig fra at stemme.

4. Undersøgelse af beskyldningerne mod FNs styrker om at føre bakteriologisk krig.

(Dagsordenens punkt 73).

Visse, bl. a. på udtalelse af amerikanske krigsfanger i Korea, baserede anklager mod de amerikanske tropper for at anvende bakteriologiske våben i Koreakrigen havde foranlediget De Forenede Stater til at indbringe denne sag for FN.

Spørgsmålet blev behandlet i 1. udvalg, hvor den sovjetrussiske delegerede straks stillede forslag om at indbyde repræsentan-

ter fra Kina og Nordkorea til at deltage i møderne.

Forslaget tilbagevistes af den peruvienske delegerede, der, støttet bl. a. af den amerikanske delegerede, henviste til, at det ikke var 1. udvalgs opgave at tage stilling til de fremsatte beskyldninger, men alene at nedsætte en upartisk undersøgelseskommission, som Kina og Nordkorea ville have adgang til at forelægge deres bevismateriale.

I henhold til forretningsordenens § 118 (d) vedtoges det at afslutte debatten om det sovjetrussiske forslag, som ved den påfølgende afstemning forkastedes med 40 stemmer (herunder de nordiske lande) mod 15 (østblokken og en række asiatiske og arabiske lande), medens 5 afholdt sig fra at stemme.

Den amerikanske delegerede, som derefter fik ordet, gjorde gældende, at anklagerne direkte angik FN, under hvis auspicer aktionen i Korea gennemførtes, og fremhævede, at det hidtil fremlagte materiale alene var blevet vurderet af kommunistiske eller kommunistisk inspirerede kommissioner, medens tilbud om en upartisk undersøgelse, fremsat af sikkerhedsrådet, enhedskommandoen, WHO og den internationale Røde Korskomité, var blevet afvist.

Den czekoslovakiske delegerede erindrede om, at USA ikke havde ratificeret Genèveprotokollen af 17. juli 1925 om forbud mod bakteriologisk krigsførelse, og spurgte, hvorledes man kunne have tillid til en undersøgelses upartiskhed, når de, der var i stand til at bevise anklagernes rigtighed, blev nægtet adgang til at udtale sig i udvalget.

Efter påsken genoptoges debatten med nye indlæg fra begge sider. Den amerikanske delegerede forklarede herunder, at når hans regering ikke havde ratificeret Genèveprotokollen, var grunden den, at protokollen ikke var vidtgående nok, idet den alene forbød anvendelse, men ikke fremstilling og oplagring af bakteriologiske våben.

Samtlige 16 lande, der har tropper i Korea, havde fremsat forslag til en resolution om nedsættelse af en undersøgelseskommission